

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la declinarea competenței și transmiterea dosarului la
Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de
Elena Ceruța împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura
Generală cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor
nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea
acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”,

*(Dosarul nr. 3d-40/24
NR. PIGD 2-22048612-01-3d-19062024)*

Declinarea competenței (art. 199 alin. (2) din Codul administrativ).
Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul
administrativ individual.

24 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând din oficiu cererea depusă de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru cu privire la transmiterea spre conexare a dosarului și cererea depusă de Elena Ceruța cu privire la restituirea acțiunii la Curtea de Apel Centru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 aprilie 2022, Elena Ceruța a depus la Curtea de Apel Chișinău, cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, prin care a solicitat (f.d. 3-11):

- Admiterea prezentei cereri de chemare în judecată;
- Anularea totală, ca fiind ilegală și prin care reclamanta este vătămată în drepturile sale, a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022;
- Suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022, până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza dată.

2. Prin referința depusă la 22 aprilie 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a solicitat respingerea cererii de suspendare a actului administrativ contestat depusă de Elena Ceruța (f.d. 26-29, 30-36).

3. Prin încheierea din 10 octombrie 2022 s-a admis cererea formulată de Elena Ceruța privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea declarării neconstituțională a dispoziției art.55 alin. (1), (4), (6) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, prin prisma art. 26, 43, 47 și 54 din Constituția Republicii Moldova. S-a expediat în adresa Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea formulată de către Elena Ceruța privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea declarării neconstituțională a dispoziției art. 55 alin. (1), (4), (6) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, prin prisma art. 26, 43, 47 și 54 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova (f.d. 71-80).

4. Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 21 din 28 noiembrie 2023 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 14 alin.(1), 55 alineatele (1), (4) și (6) și 62 alin.(1) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016

cu privire la Procuratură (regimul juridic al incompatibilităților pentru perioada suspendării din funcția de procuror în legătură cu începerea urmăririi penale în privința persoanei care ocupă această funcție) s-au admis parțial sesizările privind excepțiile de neconstituționalitate a articolelor 14 alin.(1), 55 alineatele (1), (4) și (6) și 62 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016, ridicate de dna Elena Ceruța, reclamantă în dosarele nr.3-140/2022 și nr.3-1338/2022, pendinte la Curtea de Apel Chișinău și, respectiv, la Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani. S-a recunoscut constituțional articolul 14 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016, în măsura în care incompatibilitățile nu intervin în privința procurorilor suspendați din funcție din cauza declanșării urmăririi penale împotriva lor. S-au declarat inadmisibile sesizările în capătul lor referitor la controlul constituționalității articolelor 55 alineatele (1), (4) și (6) și 62 alin.(1) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25 februarie 2016 (f.d. 104-113)

5. Prin încheierea din 24 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-a transmis cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Elena Ceruța împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, la Curtea Supremă de Justiție, pentru examinare conform competenței (f.d. 117-119).

6. Prin încheierea din 2 decembrie 2024 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Elena Ceruța privind suspendarea executării hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror” (f.d. 128-136).

7. La data de **30 ianuarie 2025**, prin intermediul poștei electronice, reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru, a depus o cerere prin care a solicitat emiterea unei încheieri privind transmiterea cauzei *Elena Ceruța vs. Consiliul Superior al Procurorilor*, având ca obiect anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/22 din 4 martie 2022, spre conexare cu dosarul *Elena Ceruța vs Procuratura Generală (nr. 3-1338/22)*, aflat pe rolul judecătorului Corneliu Guzun. Scopul acestei solicitări este evitarea pronunțării unor hotărâri contradictorii.

8. În susținerea cererii, Iulian Gainaru a invocat practica constantă a Curții Supreme de Justiție în cauza *Vadim Machidon, Mirandolina Sușițaia vs. Consiliul Superior al Procurorilor*, precum și prevederile relevante din Codul administrativ – art. 189 alin. (1), art. 198 alin. (2), art. 5, art. 10 alin.(1), art. 15, art. 20 – și din Codul de procedură civilă, art. 187 alin. (1).

9. La data de **20 februarie 2025**, prin intermediul poștei electronice Elena Ceruța a depus cerere prin care a solicitat restituirea acțiunii în contencios administrativ, inițiate în urma cererii de chemare în judecată formulate de

Elena Ceruța împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală, privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-50/2022 către instanța competentă, respectiv Curtea de Apel Centru (fosta Curte de Apel Chișinău), pentru continuarea examinării.

10. Consideră că instanța competentă să examineze această acțiune este exclusiv Curtea de Apel Chișinău, redenumită în Curtea de Apel Centru, având în vedere dispozițiile legale aplicabile în materie de competență jurisdicțională.

11. Elena Ceruța a menționat că în cazul în care Curtea Supremă de Justiție își reține acțiunea pentru soluționare sau, după caz, o transmite Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, acest fapt ar constitui o încălcare a principiului competenței jurisdicționale. O astfel de soluție ar determina intervenția unei instanțe care acționează în afara competenței sale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

12. Art. XI alin. (2) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 1 septembrie 2023):

„Cauzele de contencios administrativ transmise spre examinare la curțile de apel pentru care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, a fost stabilită data ședinței de judecată continuă să fie examinate de acestea chiar dacă după intrarea în vigoare a prezentei legi cauzele respective sunt de competența Curții Supreme de Justiție.”

13. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor;”

14. Art. 196 alin. (1) din Codul administrativ:

„Acțiunea în contencios administrativ se depune la instanța de judecată în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, dacă legea nu prevede altfel.”

15. Art. 197 din Codul administrativ:

„Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul judecării procesului de către instanța în a cărei competență este dată prin lege cauza, cu excepțiile expres stabilite de lege.”

16. Art. 199 alin. (2) din Codul administrativ:

„Dacă s-a constatat că judecătorului sau completului competent pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ i s-a distribuit o cauză civilă de competența altei instanțe de judecată, acesta, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, o transmite instanței competente.”

17. Art. 3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

18. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

19. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

20. Art. 15 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Operațiunile administrative sînt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice.

Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

21. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

22. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

23. Art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit.

Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

24. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

25. Art. 207 alin. (1) alin. (2) lit. e) și alin. (3) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd:

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

Declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin.(2) lit.a)– e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.”

26. Art. 209 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ:

„Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.”

27. Art. 230 din Codul administrativ:

„Încheierile judecătorești care se motivează se emit în procedură scrisă. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează participanții la proces.”

28. Art. 55 alin.(1), (2) și (6) din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016:

„Procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor. În situații ce nu suferă amânare, Procurorul General îl poate suspenda pe procuror fără acordul Consiliului Superior al Procurorilor, pînă la următoarea ședință a Consiliului Superior al Procurorilor.

Procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, fără implicarea Consiliului Superior al Procurorilor, atunci cînd i se acordă concediu de maternitate și concediu pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 6 ani. În celelalte cazuri prevăzute de lege, procurorul este suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor.

Procurorul poate ataca hotărîrea privind suspendarea sa din funcție în instanța de judecată în condițiile legii.”

29. Art. 79 alin. (1) din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016:

„Hotărîrile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărîrea vizată i-a fost comunicată.”

30. Pct. 12.11 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-225 din 14 septembrie 2016:

„Procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General. În prealabil, Procurorul General sau, după caz, procurorul care exercită urmărirea penală sesizează Consiliul cu solicitarea de eliberare a acordului scris în vederea suspendării din funcție a procurorului. Sesizarea despre suspendarea din funcție se susține în fața Consiliului de către de către procurorul inițiator al procedurii de suspendare din funcție.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Analizând actele dosarului, cererea depusă de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru cu privire la transmiterea spre conexare a dosarului și cererea depusă de Elena Ceruța cu privire la restituirea acțiunii la Curtea de Apel Centru, ținând cont de practica constantă a Curții Supreme de Justiție în cauze similare și raportându-se la prevederile legale enunțate, Completul de judecată conchide că prezenta

acțiune urmează a fi transmisă Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani spre examinare concomitentă cu cererea de chemare în judecată depusă de Elena Ceruța împotriva Procuraturii Generale privind anularea ordinului Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție”.

32. În argumentarea concluziei enunțate, instanța de judecată notează că, la 15 februarie 2022, Procurorul General interimar a înaintat un demers Consiliului Superior al Procurorilor, prin care a solicitat eliberarea acordului de către Consiliul Superior al Procurorilor, pentru suspendarea provizorie din funcție a procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Elena Ceruța, până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza penală.

33. Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, s-a admis demersul Procurorului General interimar și s-a eliberat acordul în vederea suspendării din funcția de procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Elena Ceruța.

34. Iar, prin ordinul Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție”, s-a suspendat Elena Ceruța din funcția de procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, de la 10 martie 2022, până la adoptarea unei hotărâri pe caz.

35. La 6 aprilie 2022, Elena Ceruța a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”.

36. Prin încheierea din 24 ianuarie 2024 s-a transmis cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Elena Ceruța împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală, cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, la Curtea Supremă de Justiție, pentru examinare conform competenței.

37. Iar, la 2 iunie 2022, Elena Ceruța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Procuraturii Generale, solicitând anularea ordinului Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție”, care la moment se află spre examinare la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

38. Având în vedere dispozițiile art. 5, 10 alin. (1), 15, 20, 189 alin. (1) și 198 alin. (2) din Codul administrativ, Completul de judecată reține că un

element esențial al acțiunii în contencios administrativ îl constituie revendicarea unui drept subiectiv vătămat printr-un act sau o activitate administrativă. Astfel, scopul acțiunii în contencios administrativ trebuie să fie protejarea și restabilirea dreptului propriu afectat.

39. Activitatea autorităților administrației publice se desfășoară prin două forme principale: una care produce efecte juridice, precum actele administrative și contractele administrative, și alta care nu generează efecte juridice proprii, reprezentată de operațiunile administrative.

40. Sub acest aspect, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ trebuie aplicate în concordanță cu dispozițiile articolelor 17, 20 și 39 din același cod.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție precizează că, din punct de vedere procesual, accesul liber la justiție se concretizează prin prerogativele aferente dreptului la acțiune, acesta fiind o aptitudine legală recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care invocă un drept împotriva altei persoane sau urmărește constatarea existenței ori inexistenței unui drept sau interes.

42. Astfel, pentru a putea fi examinată o acțiune în contencios administrativ, este necesară îndeplinirea cumulativă a unor condiții de formă și conținut, precum: respectarea competenței jurisdicționale, existența capacității procesuale, invocarea unui drept încălcat, printre altele.

43. În acest context, Completul de judecată subliniază caracterul complex și multi-etapizat al procedurii de suspendare din funcție a unui procuror, în conformitate cu dispozițiile art. 55 alin. (1), (2) și (6) din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, coroborate cu pct. 12.11 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-225 din 14 septembrie 2016. Procedura administrativă de suspendare din funcție a unui procuror presupune parcurgerea mai multor etape, respectiv: solicitarea acordului de la Consiliul Superior al Procurorilor de către Procurorul General; exprimarea acordului de către Consiliul Superior al Procurorilor; și emiterea actelor administrative individuale (ordine) de suspendare din funcție de către Procurorul General.

44. Faptul că Elena Ceruța a contestat într-un proces separat hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, nu a condus la pierderea conexității între etapele procedurii administrative contestate și nici nu a exclus legătura causală dintre operațiunile administrative și actele administrative individuale emise în cadrul acestei proceduri, în raport cu prejudicierea intereselor sale.

45. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea

suspendării din funcție a unui procuror”, contestată în speță, nu întrunește elementele obligatorii ale unui act administrativ și, prin urmare, nu constituie un act administrativ individual în sensul art. 10 din Codul administrativ. Aceasta reprezintă o operațiune administrativă întreprinsă de Consiliul Superior al Procurorilor, care, prin ea însăși, nu produce efecte juridice.

46. Temeiul juridic al suspendării din funcția de procuror este reprezentat de actul administrativ individual emis de către angajator, respectiv ordinul Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție”. Acordul scris eliberat de Consiliul Superior al Procurorilor constituie doar o pre-condiție și un element prealabil obligatoriu pe care Procurorul General trebuie să îl obțină pentru emiterea ordinului de suspendare. Cu toate acestea, acest acord nu reprezintă actul administrativ care influențează în mod direct raporturile de muncă ale doamnei Elena Ceruța.

47. Astfel, operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual corespunzător.

48. De altfel, Completul de judecată constată că operațiunile administrative realizate (demersul Procurorului General interimar și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor) și actul administrativ individual (ordinul de suspendare) emise în această speță de către Procurorul General interimar și, respectiv, Consiliul Superior al Procurorilor, acționează împreună pentru a produce efecte juridice relevante în cauză. Astfel, suspendarea activității procurorului intervine începând cu emiterea ordinului de suspendare din funcție de către Procurorul General.

49. Referitor la argumentele expuse de Elena Ceruța în cererea sa, Completul de judecată subliniază că din interpretarea logică și sistematică a textului normativ rezultă că articolul XI alin. (2) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 reglementează soarta cauzelor de contencios administrativ care au fost pe rolul curților de apel înainte de intrarea în vigoare a unei noi legi care modifică competența instanțelor. Acesta face referire la cauzele pentru care, la momentul intrării în vigoare a noii legi, exista deja o dată stabilită pentru ședința de judecată, ceea ce înseamnă că instanțele de apel vor continua examinarea acestora, indiferent de noua competență stabilită prin lege.

50. Formularea utilizată de legiuitor indică faptul că norma se referă exclusiv la ședințele care au fost stabilite înainte de intrarea în vigoare a noii legi. Dacă intenția legiuitorului ar fi fost să includă și ședințele care urmează să fie stabilite după acest moment, textul ar fi fost formulat în mod diferit, incluzând expres această posibilitate. Prin urmare, cauzele aflate la curțile de apel și care aveau deja stabilită o ședință înainte de intrarea în vigoare a legii vor continua să fie examinate de aceste instanțe. În schimb, cauzele care nu aveau stabilită o ședință la acel moment, dar care, potrivit noii legi, sunt de competența Curții Supreme de Justiție, vor fi transmise acesteia. Astfel, textul normativ se referă strict la ședințele stabilite în trecut, iar orice ședință

fixată ulterior intrării în vigoare a legii trebuie să respecte noua regulă de competență.

51. Argumentul Elenei Ceruța precum că competență de a judeca prezenta acțiune este Curtea de Apel Chișinău (actuala Curte de Apel Centru) nu are relevanță din motiv că la caz se contestă o operațiune administrativă, care urmează a fi examinată concomitent cu actul administrativ final și anume ordinul Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție”, de aceea competența exclusivă aparține Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

52. Completul de judecată apreciază argumentul Elenei Ceruța conform căruia doar Curtea de Apel Chișinău (actuala Curte de Apel Centru) ar fi competentă să judece cauza este neîntemeiat. Or, în dreptul procesual, competența nu este o chestiune de alegere sau de practică anterioară, ci de aplicare strictă a normei legale. Prin urmare, dacă legea prevede că anumite cauze sunt de competența Curții Supreme de Justiție sau primei instanțe, instanțele trebuie să transmită dosarele corespunzătoare la instanța competentă, fără a se putea invoca un drept de menținere a jurisdicției bazat pe reglementări anterioare.

53. Completul de judecată consideră important de a sublinia că principiul legalității impune ca instanțele să respecte competența stabilită de lege, iar modificările legislative pot muta competența de la o instanță la alta, fără a afecta dreptul la un proces echitabil.

54. Referirea Elenei Ceruța la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cum ar fi cauza *Gudmundur Andri Astradsson c. Islandei*, nu este relevantă aici, deoarece în acea speță era vorba de probleme legate de independența judecătorilor și numirea necorespunzătoare a acestora, nu de modificări ale regulilor de competență.

55. Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul de acces la instanță trebuie să fie „concret și efectiv” (cauza *Bellet v. Franța*, pct. 38; *Zubac v. Croația* (MC), pct. 76-79). Caracterul efectiv al acestui drept presupune ca individul „să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act ce constituie o ingerință în drepturile sale” (idem, pct. 36; *Nunes Dias v. Portugalia* (dec.) în privința normelor referitoare la citarea în vederea compunerii în instanță).

56. Această concluzie este susținută de articolul 20 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, care prevede că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care îi încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime. De asemenea, articolul 119 din Constituția Republicii Moldova confirmă că părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile legii.

57. În contextul respectării prevederilor art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, este relevantă jurisprudența CtEDO în cauza *Dos Santos*

Calado v. Portugalia din 31 martie 2020, care reafirmă importanța asigurării unui acces efectiv la justiție.

58. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în unanimitate, că a existat o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție din cauza lipsei accesului la un tribunal, întrucât Curtea Constituțională a manifestat un formalism excesiv atunci când a declarat inadmisibile recursurile constituționale (§ 118-125). Această concluzie s-a bazat pe faptul că, deși judecătorii naționali au înțeles motivele recursurilor, acestea au fost respinse exclusiv din cauza nerespectării unei condiții de formă.

59. Suplimentar, Completul de judecată consideră necesar de a menționa că, în aspectul de ține de contestarea operațiunilor administrative jurisprudența Curții Supreme de Justiție este una constantă, relevanță situației prezentând cauzele în care, la fel, s-au contestat operațiuni administrative ale Consiliului Superior al Procurorilor și anume dosar nr. 3d-49/23, dosar nr. 3d-50/23.

60. Așadar, având în vedere cele menționate și pentru a preveni îngrădirea nejustificată a accesului la justiție și la revendicarea drepturilor Elenei Ceruța într-un proces echitabil, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide declinarea competenței și trimiterea prezentei cauze la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în vederea examinării împreună cu cererea de chemare în judecată privind anularea ordinului Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție”.

61. Astfel, întrucât, potrivit competenței, la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, se examinează cererea lui Elena Ceruța privind anularea ordinului Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție” și având în vedere că operațiunea administrativă urmează soarta actului administrativ, întrucât efectele juridice ale actului administrativ rezultă din întreaga procedură de suspendare din funcție a procurorului, și nu separat pentru o operațiune sau un act, Completul Curții Supreme de Justiție dispune remiterea cauzei, conform competenței, la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani. Aceasta include cauza actuală privind contestarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, care este inseparabilă de cererea de chemare în judecată lui Elena Ceruța privind anularea ordinului Procurorului General interimar nr.412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție”.

62. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art.199 alin. (2) și 230 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite cererea depusă de reprezentantul Consiliului Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru cu privire la transmiterea spre conexare a dosarului.

Respinge cererea depusă de Elena Ceruța cu privire la restituirea acțiunii la Curtea de Apel Centru, pentru continuarea examinării cauzei.

Declină competența de examinare a cauzei de contencios administrativ, intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Ceruța împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, în favoarea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Transmite cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Ceruța împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Procuratura Generală cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-50/2022 din 4 martie 2022 „Cu privire la demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror”, pentru conexare într-un singur proces și examinarea concomitentă cu cererea de chemare în judecată înaintată de Elena Ceruța împotriva Procuraturii Generale privind anularea ordinului Procurorului General interimar nr. 412-p din 10 martie 2022 „Cu privire la suspendarea din funcție” – Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă